

Dato: 9. juli 2025
Kontor: Nordatlantkontoret
Sagsbeh: Laura Friestrup-Jensen
Sagsnr.: 2025-03716
Dok.: 3770816

R E S U M É

Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om kreditaftaler

De gældende regler for kreditaftaler i Grønland findes i lov om køb på kredit, som er sat i kraft for Grønland ved anordning nr. 33 af 27. januar 1986.

Justitsministeriet har udarbejdet et udkast til en anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om kreditaftaler. Hovedformålet med at sætte disse regler i kraft for Grønland er at sikre en bedre og mere tidssvarende regulering i Grønland af forholdet mellem kreditgivere og forbrugere ved kreditaftaler samt at sikre bedre beskyttelse af forbrugerne.

Det skal indledningsvist bemærkes, at en stor del af den danske lov om kreditaftaler har baggrund i EF-direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit (87/102/EØF), som blev vedtaget i Ministerrådet den 22. december 1986, samt efterfølgende direktiver og ændringer af disse. Anordningsforslaget er udarbejdet på baggrund af den i Danmark gældende lov om kreditaftaler. Hvor det er vurderet relevant, er reglerne og ordlyden tilpasset, således der tages hensyn til de i Grønland gældende forhold og regler.

Anordningsudkastet er inddelt i en række kapitler, herunder anvendelsesområdet og definitioner (kapitel 1), kreditgiverens oplysningspligt (kapitel 2), fortrydelsesret (kapitel 3), forbud mod underpant i kredittøb (kapitel 4), generalklausul (kapitel 5), tilsidesættelse af oplysningspligten (kapitel 6), forbrugerens betalinger (kapitel 7), forbrugers misligholdelse (kapitel 8), kreditorskifte (kapitel 9), køb med ejendomsforbehold (kapitel 10), ikke-forbrugerløb (kapitel 11), forskellige bestemmelser (kapitel 12), kriminalretlige foranstaltninger (kapitel 13) samt ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser (kapitel 14).

Kapitel 1 vedrører regler om lovens anvendelsesområde og definitioner. Det fastslås, at loven finder anvendelse på kreditaftaler, hvor en kreditgiver yder eller giver tilsagn om at yde kredit til en forbruger. Det foreslås dertil, at loven skal gælde for kreditaftaler, hvor kreditten ydes af en ikke-erhvervsdrivende, hvis aftalen er indgået eller formidlet for kreditgiveren af en erhvervsdrivende.

I forhold til reglerne om kreditgiverens oplysningspligt i *kapitel 2* foreslås det at fastsætte regler vedrørende kreditgiverens oplysningspligt forud for indgåelsen af en kreditaftale. Det foreslås også, at kreditgiveren vil være forpligtet til at vurdere forbrugers kreditværdighed, inden en kreditaftale indgås. Kreditvurdering af forbrugers er ikke reguleret i den gældende anordning om køb på kredit.

I *kapitel 2* foreslås det samtidigt at fastsætte regler om betænkningstid ved indgåelse af kreditaftaler om lån mod pant i fast ejendom, der ydes på baggrund af obligationsudstedelse, samt de formelle krav til kreditaftalen. Der foreslås også at regulere pantsikrede lån i fast ejendom samt overtræk og en obligatorisk betækningsperiode ved indgåelse af aftaler om kortfristede forbrugslån.

Kapitel 2 indeholder afslutningsvist forslag til regler om underretning om ændringer i debitorrenten, om kontoudtog og underretning om ændringer i debitorrenten ved kassekreditter samt om oplysninger om ændring af en kreditaftales vilkår og betingelser. Dertil er der i *kapitel 2* foreslået regler for beregningen af de årlige omkostninger i procent,

og beregningen af disse for kreditaftaler, der sikres ved pant eller anden rettighed knyttet til fast ejendom.

For så vidt angår reglerne i *kapitel 3*, foreslås det at indføre en fortrydelsesret for forbrugeren i forbindelse med kreditaftaler. Den gældende lov om køb på kredit indeholder ikke nogen fortrydelsesret. Det foreslås, at fortrydelse kan ske inden for en periode på 14 dage. Fristen anses for overholdt, hvis forbrugeren har afsendt en meddelelse til kreditgiveren om udnyttelsen af fortrydelsesretten inden fristens udløb og meddelelsen er udfærdiget på papir eller et andet varigt medium. Kapitel 3 indeholder afslutningsvist også regler om tilknyttede kreditaftaler.

I *kapitel 4* foreslås det, at videreføre reglerne, som forbyder underpant i kreditkøb. Bestemmelsen svarer således til § 9 i lov om køb på kredit.

Der indføres med det foreslåede *kapitel 5* en generalklausul, som regulerer forbrugers adgang til at kræve nedsættelse af et urimeligt vederlag eller omkostningsbeløb. Bestemmelsen svarer til § 10 i lov om køb på kredit.

I forhold til reglerne om tilsidesættelse af oplysningspligten i *kapitel 6* foreslås det at sælgeren i et kreditkøb ikke kan kræve godtgørelse for omkostninger, der ellers ville påløbe i anledning af forbrugers misligholdelse, hvis sælgeren ikke har givet de oplysninger, som er foreskrevet i § 8. Dertil foreslås det, at rentesatsen efter lovens § 23, stk. 1, fastsættes til en årlig rente, der svarer til den fastsatte referencsats med et tillæg på 5 pct, hvis kreditomkostningerne ikke er oplyst i overensstemmelse med de foreslåede regler i § 8. Som referencesats anvendes den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis pr. 1. januar og 1. juli det pågældende år.

For så vidt angår forbrugers betalinger, foreslås det i *kapitel 7*, at der fastsættes regler om indbetaling til pengeinstitutter, førtidig indbetaling, opsigelse af tidsbegrænsede kreditaftaler og indfrielse før forfaldstidspunktet.

I *kapitel 8* foreslås det blandt andet at videreføre reglerne om forbrugers misligholdelse fra § 14 i lov om køb på kredit. Derudover foreslås det at tilføje en bestemmelse, der indebærer at kreditgivere skal have passende politikker og procedurer, som sikrer, at der, hvor det er relevant, udvises rimelig tilbageholdenhed, inden der indledes en fyldestgørelsesprocedure. Baggrunden for bestemmelsen er at sikre, at kreditgivere i vidt omfang vil forsøge at iværksætte andre ordninger, der gør den enkelte forbruger i stand til at afdrage på sin gæld.

Det foreslås i *kapitel 9* blandt andet at indføre en regel om, at kreditgiveren ikke må modtage veksler eller andet særligt skylddokument, der forpligter forbrugeren i forbindelse med en kreditaftale, der ved overdragelse kan medføre indskrænkning af forbrugers ret til at fremsætte indsigelser vedrørende aftalen. Det foreslås dog, at bestemmelsen ikke skal være til hinder for, at kreditgiver får pant i fast ejendom. Det foreslås også i dette kapitel at indføre regler, der beskytter forbrugers ret til at gøre indsigelser gældende, og om beskyttelse af disse rettigheder ved overdragelse af de rettigheder, som er tilkommet kreditgiveren, sælgeren eller leverandøren af en tjenesteydelse.

I forhold til reglerne om køb med ejendomsforbehold svarer *kapitel 10* i vidt omfang til anordningen om køb på kredit, idet systematikken dog er væsentligt ændret. Det foreslås indledningsvist at fastsætte regler om ejendomsforbeholds gyldighed, kreditgiverens adgang til fyldestgørelse, betingelser for tilbagetagelse, opgørelse af fordringen samt opgørelse af det solgtes værdi. Der foreslås dertil regulering af forbrugers indløsnings- og udtagelsesret, og at fastsætte en fremgangsmåde ved tilbagetagelse samt regler om tilbagetagelse uden fogedrettens medvirken.

For så vidt angår reglerne i *kapitel 11*, foreslås det i dette kapitel at samle de regler, der finder anvendelse på ikke-forbruger køb. Kapitlets foreslåede regler viderefører i vidt omfang retstilstanden fra lov om køb på kredit.

Kapitel 11 a lægger op til at indføre regler om vurdering af forbrugers betalingssevne ved indgåelse af leasingaftaler. Bestemmelsen

pålægger visse virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, at vurdere forbrugerens fremtidige evne til at betale leasingaftalendes løbende ydelser.

I kapitlerne 12, 13 og 14 er samlet forskellige regler om blandt andet ændring af rentesatsen, der er fastsat i den foreslåede § 23, kriminalretlige foranstaltninger samt ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

I forhold til reglerne om Forbrugerombudsmanden i den foreslåede § 57, stk. 2, er anordningsteksten tilpasset de i Grønland gældende regler efter Inatsisarturlov om markedsføring og mærkning, således at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen fremgår i stedet for Forbrugerombudsmanden.